

UN CONCERT A LA CASA BLANCA

Pau Casals Mingo Ràfols
JF Kennedy Roc Esquiús
Altres personatges Mercè Pons

Autor Jordi Roigé
Direcció Llorenç Rafecas

Escenografia Jordi Bulbena
Vestuari Elena Ballester
Cap tècnic Daniel Gener
Ajudant de direcció Ferran Julià
Tècnic en gira i disseny de so Ernest Peral
Música violoncel Francesc Minguella
Fotografia Jordi Boixareu

Imatges Arxiu Comarcal del Baix Penedès. Fons Jaume Domingo Mulet.
Autor Enric del Rio Pinto.

Producció Laia Roigé Feixas
Producció executiva Jordi Roigé · La Drecera Produccions
Comunicació i premsa Animaset Mèdia i Comunicació
Companyia La Drecera

Durada aproximada 80 minuts, sense descans
Estrena 25 de març 2023 al Teatre Àngel Guimerà - El Vendrell

CONTACTE DE PREMSA comunicacio@drecera.cat · 675 78 25 75

QUÈ ES VAN DIR PAU CASALS I JF KENNEDY?

UN CONCERT A LA CASA BLANCA

MINGO RÀFOLS · MERCÈ PONS · ROC ESQUIUS
de JORDI ROIGÉ · direcció de LLORENÇ RAFECAS

UNA
PRODUCCIÓ DE

LA DRECERA
PRODUCCIONS

40
aniversari
Federació d'Alcums
de Catalunya

XTAC
CASA DE TEATRES
DIPUTAT DE CATALUNYA

AMB LA
COL·LABORACIÓ DE

FUNDACIÓ
Pau Casals
tàg

Consell de Catalunya
Departament
de Cultura
Diputació Tarragona

ic3C
Institut Català de les
Indústries Creatives
Ajuntament
del Vendrell

UN ESPIONATGE TEATRAL

Pocs personatges em van influir tant des de petit com Pau Casals. Potser per la biografia del seu amic i company d'exili Joan Alavedra o pel disc d'El Cant dels Ocells que corria per casa.

Aquell homenet petit i rabassut es va anar fent mite dins meu a mesura que anava sabent-ne més coses i escoltava les seves gravacions històriques. Però més que les coses que feia o deia, em van atrapar els seus silencis: els nos i l'exili com a senyal de fermesa. I, evidentment, el seu renéixer: mai no és tard per als teus somnis. Un estímul vital, una lliçó de vida.

I d'entre els mil i un episodis de la llarga vida del mestre, n'hi ha un que crida poderosament l'atenció: aquest duel de titans a la Casa Blanca. Un context ideal per destil·lar els mites: Casals i Kennedy, Kennedy i Casals. Cadascú enfrontats al deure de la història, presoners de les seves contradiccions, obsessions i somnis. Personalitats complexes, amb una gradació de grisos immensa entre un blanc o negre aparent.

Casals, un lluitador decebut que no llença la tovallola i diposita en el jove Kennedy les esperances en un món millor. Kennedy, un símbol que es deixa fascinar per unes mans carregades d'història i saviesa.

"Un concert a la Casa Blanca" és un espionatge d'aquella conversa del 13 de novembre del 1961. Un ull indiscret que pretén ser fidel al que es van dir i s'imagina el que s'haurien volgut dir.

Jordi Roigé, autor.

PRIVILEGIATS DE SENTIR-VOS

En temps de confusió on la veritat és impunement trepitjada... En temps en què les idees de llibertat, pau, democràcia, igualtat... són falsejades o instrumentalitzades per marginar, per expulsar, per justificar les desigualtats, per incitar els instints més baixos i alimentar la por... En temps en què torna la guerra i l'amenaça de la destrucció total... En temps mancats de lideratges autèntics que mirin i assenyalin més enllà amb noblesa i amb la mirada posada en tots i cadascun dels éssers humans...

Tenim el privilegi de sentir-vos a vosaltres, grans en ideals i ambició, però amb somnis estroncats. Tenim el privilegi de reviure-us, de tornar a tenir-vos entre nosaltres. Per sentir-vos i per emocionar-nos. Perquè heu viscut apassionadament, convençudament, intensament. Quaranta-sis o noranta-set anys, tant se val... I us vauc escriure. I us vauc parlar. I us vauc mirar. I us vauc sentir.

I avui, nosaltres, espectadors, tenim la sort de ser uns observadors, uns espies, gairebé uns voyeurs. El teatre ja té una part d'això: contemplar les vides, les emocions, les coses que ens fan riure o plorar de les vides dels altres. Però avui és un privilegi. Veurem i sentirem un fet històric que ningú més que els dos protagonistes va viure: l'audiència que el President J.F. Kennedy va concedir al músic Pau Casals i Defilló. Una audiència que estava prevista que durés com a molt 10 minuts, i es va allargar fins gairebé una hora...

Què es van dir, què van sentir, en què van coincidir...? Fem-ne ficció. Però una ficció basada en paraules o idees reals, ben reals, de tots dos. Una ficció que va més enllà d'aquell dia...

Una ficció teatral. Per tant, que se'ns enduu, ens emociona... que vivim com a espectadors, envoltats d'imatges i música reals... Una ficció que ens serveixen tres intèrprets lliurats a viure uns personatges únics que l'espectador coneix... i no coneix.

Un privilegi per a tots!

Llorenç Rafecas, director.

Novembre de 1961. El president Kennedy convida Pau Casals a fer un concert a la Casa Blanca.

El mestre dubta de tocar als Estats Units. Manté el seu silenci contra tots aquells que col·laboren amb el règim de Franco. Però no pot desaproveitar l'ocasió per dir-li al president nord-americà tot el que pensa sobre les dictadures i el perill imminent de guerra nuclear.

Kennedy i Casals són unes estrelles mundials. L'un és l'esperança jove per a una nova política mundial. L'altre representa la lluita activa a favor de la pau. La conversa havia de durar només uns minuts, però es va allargar...

Què es van dir abans del Concert a la Casa Blanca?